

תת"ע 3015/11/14 - מדינת ישראל נגד טליאב'צב אולג

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3015-11-14 מדינת ישראל נ' טליאב'צב אולג
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טליאב'צב אולג

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 3.9.14, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 5.1.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל נדיר דווידי, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסקיצה שערך באולם בית המשפט, שסומנה ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו מסמכים מחברת הוט-מובייל, שסומנו נ/1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 3.9.14, בסמוך לשעה 19:14, נהג הנאשם ברכב בבת ים, ברחוב צה"ל ובהגיעו לצומת עם רחוב העצמאות, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא אחז טלפון נייד בידו השמאלית, בצמוד לאוזן שמאל, במהלך הפניה.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, הבחין בו מוריד את הטלפון מידו ולאחר שנעצר, רשם מפיו את הדברים הבאים: "אתה טועה. זה לא קרה. אתה עובד בשבילי".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא עשה שימוש בטלפון נייד ולא אחז בו בידו. לדבריו, במהלך הפניה, הניח את ידו השמאלית על דלת הרכב וגירד בראש ואת ההגה, אחז ביד ימין בלבד. עוד טען הנאשם, כי הטלפון הנייד שהיה

ברשותו היה חסום, כיוון שנגנב ולא ניתן היה לעשות בו שימוש כשלהו, אך אישר כי הטלפון הנייד היה עמו ברכב, שכן התכוון להגיע לתחנה של הוט מובייל, לשלם ולהפעיל חזרה את הטלפון.

בהמשך, נשאל הנאשם מתי נגנב הטלפון הנייד ולא ידע לומר, אך טען כי מרגע שנגנב, לא נמצא.

לפיכך, נשאל איזה טלפון היה אתו ברכב, במועד העבירה והשיב כי קיבל טלפון חלופי מהחברה.

משהתבקש לאשר כי בטלפון החלופי יכול היה לעשות שימוש, טען כי הטלפון החלופי לא עבד וכי הוא נדרש לקחת מחברת הסלולר "סים" ולשים בטלפון, כדי שיעבוד.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. הנאשם לא חלק על כיווני הנסיעה, של הניידת ושלו וכן אישר, כי במהלך הפניה, אחז את ההגה ביד ימין בלבד, כפי שטען עד התביעה.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם, הייתה לא אחידה ולא אמינה וזאת בלשון המעטה. בדו"ח, לא הציג הנאשם את גרסתו, לפיה גרד בראש עם יד שמאל. בישיבת הקראה, טען הנאשם "אני לא דיברתי בטלפון גם לא החזקתי אותו ביד". בדיון ההוכחות, טען הנאשם לראשונה, כי ידו השמאלית הייתה מונחת על ראשו ולכן, טעה העד וחשב כי הוא אוחז בטלפון נייד בידו. הנאשם העיד בפני בית המשפט וניסה להציג מצג לפיו, לא היה אתו ברכב טלפון נייד פעיל, אך, כמפורט לעיל, התברר כי היה בחזקתו טלפון נייד חלופי, שקיבל מחברת הסלולר ותשובתו כי הטלפון החלופי לא היה שמיש אף הוא, הנה טענה שלא תוכל לעמוד במבחן השכל הישר, שכן, איזה טעם יש להחזיק במכשיר טלפון חלופי, אם לא ניתן לעשות בו שימוש? מכל האמור, הרי שלא אוכל ליתן אמון בגרסת הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ה, 05 פברואר 2015, במעמד הצדדים